

LUPTA

le combat

Director : Mihai Korne

COSTUL ABONAMENTULUI PE UN AN		
In franci francezi		In alte valute tariful este majorat pentru acoperirea cheltuielilor bancare :
FRANTA	FRF 200	DM 100 - Fr. Elv. 90 - L St. 25
EUROPA	FRF 250	
Cu avionul :		
AFRICA	FRF 300	USD 45 sau echivalent
AMERICA DE NORD	FRF 300	USD 45 sau CAD 53
ISRAEL	FRF 300	SHEKEL 2560
AMERICA DE SUD	FRF 350	USD 51 sau echivalent
AUSTRALIA	FRF 350	DOL. AUSTRALIENI 60

125, Bureaux de la Colline - 92213 St-Cloud - France
Téléphone : (33-1) 602.29.29 - Télex 270152F
Commission paritaire N° 65481 - C.C.P. : 11 341 71 A Paris

NUMARUL 27

22 noiembrie 1984

REZISTENȚĂ / PASIVĂ NU AJUNGE!

Publicăm mai jos comunicatul comun al întâlnirii de la Offenbach, RFG, din 10-11 noiembrie 1984, transmis de radio Europa Libera în 12 noiembrie a.c.

Grupul Românilor Democrați de la Frankfurt, Colegiul de redacție al publicației "Dialog" și Românii Liberi din Franța, întruniți la Offenbach, în zilele de 10 și 11 noiembrie 1984, pentru analizarea situației economice din țară și a măsurilor ce pot fi luate, declară următoarele:

Politica impusă de Partidul comunist nesocotește drepturile fundamentale și cerințele populației. Această politică este contrară intereselor țării.

Regimul din România înăbușe orice manifestare de libertate, intervine, prin măsuri de constrângere în viața zilnică a cetățenilor și suprimă drepturile elementare ale omului. Colectiv și individual, oamenii au devenit victimele unui sistem de asuprire totalitară față de care rezistența activă sau pasivă este singurul mijloc de legitimă apărare.

Cerințele populației au fost nesocotite pe tărîmul economic prin industrializarea forțată care a dus la sărăcirea țării. Ca urmare, venitul pe cap de locuitor este cel mai scăzut din Europa, cu excepția Albaniei. Excesele de industrializare au dus la accentuarea dependenței economice față de Uniunea Sovietică. Investițiile uriașe și nesăbuite impun populației sacrificii peste puteri și ipotechează viitorul țării.

Colectivizarea agriculturii, contractările obligatorii, planurile nerealiste, precum și exportul masiv de cereale, vite și alimente sînt cauza lipsurilor și a hranei deficitare. Subnutriția sau alimentația neechilibrată a devenit un fenomen cronic care pune în pericol însuși viitorul biologic al populației.

Considerăm că răspunderea acestei politici dezaastroase revine în primul rînd celor ce au conceput-o. Trebuie căutate mijloacele ca această evoluție nefastă să fie înfrînată. Este o problemă de conștiință pentru fiecare. Românii democrați din Occident vor susține cauza celor din țară în Lumea Liberă.

Regimul comunist încearcă să rezolve problemele țării prin accentuarea caracterului stalinist al sistemului său de guvernămint. Practica de a încerca rezolvarea problemelor de politică internă și economico-socială prin înăsprirea măsurilor de oprimare, va duce la o și mai acută pauperizare a populației.

Regimul comunist din România încearcă zadarnic tot felul de paleative pentru a mări productivitatea muncii în industrie și agricultură. Se impune o reformă radicală a structurilor economice existente. În acest scop considerăm necesare următoarele categorii de măsuri cu caracter imediat:

1. Trebuie acordat tuturor salariați-

lor, din toate domeniile de activitate, dreptul de a forma sindicate libere. Sindicatele nu trebuie să fie organe politice ci să reprezinte interesele salariaților în fața conducerii întreprinderilor și a administrațiilor în ceea ce privește remunerarea, condițiile de lucru și protecția muncii.

2. Trebuie să se permită fixarea liberă a prețurilor pe piață concomitent cu creșterea însemnată a volumului produselor de consum, în vederea ridicării nivelului de trai al populației.

3. Din suprafața agricolă colectivizată trebuie să se atribuie populației rurale, spre cultivare, în particular suprafețe pînă la 2 ha de pămînt pe familie. Produsele provenind din cultivarea particulară a pămîntului se vor vinde liber. Trebuie suprimate contractările obligatorii. Cooperativele și întreprinderile agricole de stat vor aproviziona populația cu pîine, carne și produse lactate. Trebuie ca produsele agroalimentare să nu fie exportate decît după satisfacerea consumului integral al populației.

4. Conducerea întreprinderilor și a proceselor de producție în întreprinderi, precum și desfacerea produselor, se va da în responsabilitatea specialiștilor, tehnicieni și economiști, și a unei conduceri calificate, înlăturîndu-se supremația oamenilor partidului comunist.

5. Adaptarea activității întreprinderilor la directivele generale ale politicii economice trebuie lăsată în seama conducerii acestor întreprinderi. În vederea descentralizării economiei, planul la nivel național va consta din directive cu caracter indicativ, renunțîndu-se la caracterul său obligatoriu și se va adapta pe parcurs la situația piețelor interne și internaționale.

6. Avînd în vedere succesele sectorului particular în agricultură și în alte domenii, în țările vecine, cetățenilor li se va acorda posibilitatea de a înființa întreprinderi particulare cu pînă la 20 de salariați, în special în comerțul cu amănuntul, în alimentație, în mica producție industrială și în sectorul de reparații și servicii. Întreprinderile actuale de stat din aceste sectoare vor putea fi închiriate sau își vor putea continua activitatea în concurență cu întreprinderile particulare. Cetățenilor care înființează astfel de întreprinderi li se vor pune la dispoziție credite bancare.

7. În vederea unei reforme economice cuprinzătoare, se va face apel la Fondul Monetar Internațional și la Banca Mondială pentru obținerea de credite ieftine pe termen lung, necesare echilibrării balanței de plăți și consolidării datoriei externe.

ESECUL SECURITATII RSR IN RFG

de Constantin MARES

Un adevărat scandal confruntă presa și autoritățile competente din RFG. Faptele erau cunoscute încă dinainte, dar pentru a se menaja circumstanțele vizitei lui Nicolae și Elena Ceaușescu, abia acum ia cunoștință de ele opinia publică.

De curînd, ambasada română din Germania a ocupat un nou sediu, un adevărat bunker, construit, după opinia unor specialiști, cu ziduri groase spre a se asigura o izolare radiofonică perfectă, dar și în apropierea ministerului federal de interne, de unde emisiunile de radio ar putea fi destul de ușor captate.

Cinci așa zis diplomați ai RSR-ului sînt acuzați de organizarea de acte criminale ce încalcă atît principiile relațiilor cît și dreptul internațional.

Consilierul Constantin Ciobanu, cunoscut serviciilor germane ca rezident al serviciilor secrete române, primul secretar Ioan Lupu, secretarii secunzi Dan Mihoc și Ion Grecu, precum și al treilea secretar Ion Constantin, în baza ordinelor primite de la București, au pregătit în ultimele luni un atentat cu explozibil împotriva postului de radio Europa Liberă de la München, răpirea unei exilate române, de la Köln, precum și răpirea și, în caz de nereușită, asasinarea, unui dizident român stabilit în anul 1984 în Germania Federală.

După informațiile contraspionajului german, din București a fost comandată așa zisa "acțiune C 428" - o serie de acte violente împotriva exilaților români și a organizațiilor acestora. În octombrie 1983 era pregătit un atentat împotriva postului de radio Europa Liberă de către ofițerii de securitate Ciobanu, Constantin și Milioc, acesta din urmă avînd un grad superior. Constantin a fotografiat clădirea postului de radio din Oettingenstrasse, cu detalii mărite ale acceselor, făcînd și un minuțios raport topografic. În decembrie 1983 are loc o ședință de comandament, la București, unde se hotărăsc amănuntele viitorului atentat.

În mai 1984 este atacată la locuința sa exilata română, ținta preocupărilor organelor de la București, folosindu-se cu acest prilej gaze lacrimogene. Acțiunea este condusă de secretarul de ambasadă Ion Grecu și poartă numele de cod "Rita Corbu".

În mai 1984, alege libertatea, în Germania Federală, ruda unui important funcționar de partid din RSR. În iunie, centrala de spionaj și de sabotaj din București îi hotărăște răpirea sau, în caz de nereușită, asasinarea. Operația purta numele de cod "Ulpui" și, mai în urmă, "Jiga". A fost organizată de Grecu, Lupu și Ciobanu.

Inițial, autoritățile germane s-au manifestat destul de complexe față de organele

(Urmare în pag. 5)

www.arhivaexilului.ro

REFLECTOR

SE AUD CORBII CRONCĂNIND!...

CARE E «ÎNTEAGA SITUAȚIE»?

DIN COLȚ ÎN COLȚ...

La conferințele de dare de seamă și alegeri premergătoare Congresului al 13-lea, membri ai CPE, ai CC și ai guvernului s-au răspândit ca ciorile în țară să controleze "bunul mers". Iată echipa de șoc: Elena Ceaușescu la Argeș, Ion Radu la Arad, Ilie Verdeț la Bacău, Ion Stoian la Bihor, Constantin Dăscălescu la Brașov, Iosif Banc la Buzău, Alexandrina Găinușe la Călărași, Gh. Oprea la Cluj, Ion Dincă la Constanța, Petru Enache la Covasna, Emil Bobu la Dolj, Nicolae Constantin la Galați, Ion Coman la Hunedoara, Lina Ciobanu la Iași, Ludovik Fazekas la Neamț, Ctin Olteanu în Olt, Ștefan Andrei la Teleorman.

Pe 10 noiembrie s-a abătut al doilea stol: Ilie Verdeț la Alba, Miu Dobrescu la Bistrița Năsăud, Suzana Gâdea la Botoșani, Ana Mureșan la Brăila, Ion Coman la Harghita, Constantin Radu la Giurgiu, Mihai Gere la Maramureș, Ion Ursu la Mehedinți, Paul Niculescu la Satu Mare, Ion Pătan la Suceava, Nicolae Giosan la Vrancea, Manea Mănescu la Timiș, Ion Dincă la Ialomița, Ioan Totu la Sibiu, Iosif Banc la Sălaj, Gheorghe Oprea la Prahova, Petru Enache la Gorj, Ion Bobu la Caraș Severin, Gheorghe Rădulescu la Dîmbovița.

Toată această vînzoleală pentru operațiunea "Ceaușescu reales, la al 13-lea Congres". Numai că afacerea e cu încălcare de statut. Secretarul general al partidului este, cf. art. 20, litera D, din statut, ales de Congresul partidului ori realegerea lui Ceaușescu a fost propusă la plenara din iunie 1984 de un Comitet central al cărui mandat expiră.

După cum observa Șerban Orăscu la o emisiune a Europei Libere, delegații la al 12-lea Congres desemnați de adunările județene au avut "mandatul imperativ" de a-l alege pe Ceaușescu, o îngrădire evidentă dar nu și suficientă: Constantin Pîrvulescu s-a pronunțat atunci împotriva alegerii lui Ceaușescu. Pentru a evita un nou "caz Pîrvulescu", conducerea partidului a restrîns și mai mult simbolicele drepturi ale delegaților. "Mandatul imperativ" emană de data aceasta nu de la organizațiile județene ci de la "întregul popor", propunerea de realegere fiind adoptată de M.A.N. și de o seamă de alte organisme.

Acest strîns scenariu n-are însă cum să împiedice o disidență, dacă ea are chef să se afirme, dacă n-ar fi decît pentru grava încălcare a statutului și transformarea Congresului într-o adunare formală de ratificare a propunerii unui CC al cărui mandat e pe cale de a expira.

Este clar că Ceaușescu se alege singur și toate precauțiile pe care le-a luat disprețuind statutul vorbesc de la sine despre popularitatea de care se simte înconjurat chiar și printre "tovarășii săi de drum"!

Ce zice presa?

"*Uriș este interesul cu care opinia publică de la noi și de peste hotare așteaptă cel de al 13-lea Congres al partidului.*" ("România Liberă" din 19 oct. 1984)

ABONATI-VA LA LUPTA

La Conferința organizației de partid a municipiului București, Ceaușescu s-a declarat "neplăcut impresionat" să constate "serioase rămîineri în urmă" cu ocazia vizitei făcute la Uzina "23 August". L-a somat deci pe delegatul uzinei la sus amintita ședință să-și respecte angajamentul "de a schimba, într-un timp relativ scurt, întreaga situație din uzină". În limbajul discursului comunist, cînd intervine o generalizare vagă și pudică de tipul "întreaga situație" sînt de bănuț lucruri rușinoase și interzis de pronunțat. Să fie vorba de vreo grevă sau de acțiuni de rezistență sistematică a muncitorilor?

Ceaușescu a dispus "personal" înființarea unei întreprinderi de administrare a cantinelor și cazării, în scopul "îmbunătățirii condițiilor de viață ale muncitorilor acestui bazin carbonifer". Este vorba de Motru, iar știrea a fost dată la radio București pe 8 noiembrie, în febra pregătirii alegerilor... Întreprinderea are o gospodărie anexă pentru creșterea animalelor și loturi ajutoare. "Întreținerea culturilor s-a făcut cu personalul muncitor din cadrul întreprinderii noastre, în afara orelor de program", a declarat directorul întreprinderii. Cum este viața minerilor de la Motru și cită frică a intrat în "minerul de onoare al țării" dacă directorul face promisiunea: "pînă la 1 decembrie va intra în funcțiune o micro-centrală care va asigura căldura și apa caldă în permanență".

EFICIENȚA CANALULUI

Bazîndu-se pe articole și poze publicate în presa reseristă, dl. VI. Socor încearcă să stabilească importanța traficului de mărfuri pe Canalul Dunărea-Marea Neagră, și ajunge la o cifră probabilă de cca 20 de mii de tone pe zi, ceea ce revine la 8 milioane de tone pe an. Cînd a fost inaugurat canalul, s-a spus că traficul anual ar trebui să fie în jur de 80 de milioane de tone, deci de 10 ori mai puternic, și că în aceste condiții canalul va fi amortizat în 20-25 de ani. Dacă însă traficul nu este decît de o zecime aceasta înseamnă nu numai că nu va fi niciodată amortizat canalul, dar se ridică chiar problema dacă cheltuielile de funcționare vor fi acoperite deoarece întreținerea canalului, a ecluzelor, a sistemelor de pompare a apei etc sînt extrem de costisitoare.

Dl. Socor face și un alt calcul, cel al capacității canalului, calcul din care reiese că aceasta s-ar situa în jur de 70 de mii de tone pe zi, adică sub 30 de milioane de tone pe an. Lucrul s-ar datora printre altele și faptului că nivelul apei din canal este mai scăzut decît cel prevăzut atît din cauza debitului relativ scăzut al Dunării afectat de irigațiile masive, cît și de faptul că, în timpul construcției, s-a neglijat pe semne etanșetatea canalului. La inaugurare, se vorbise de nave care vor putea atinge pînă la 5 mii de tone, în timp ce nava cea mai importantă care a fost semnalată de presa reseristă nu depășea 1005 tone, și i-au trebuit opt ore spre a străbate cei 64 de km între Dunăre și Marea.

Pe 9 noiembrie s-au încheiat lucrările celei de a IV-a sesiuni a Comisiei mixte România-Comisia Economică Europeană. Din partea RSR-ului, delegația a fost condusă de Vasile Pungan. Pe Wilhelm Haferkamp, șeful delegației C.E.E. l-a primit și Ceaușescu (pe 8 noiembrie) și Ștefan Andrei (pe 9 noiembrie), doar-doar. Numai că fraza finală, "Lucrările Comisiei mixte s-au desfășurat într-o atmosferă de înțelegere reciprocă", s-ar putea traduce prin: "noi vă înțelegem că n-aveți, și voi ne înțelegeți că nu vă mai dăm"...

În ședința din 5 noiembrie, Comitetul politic executiv al CC PCR a declarat că "s-au încheiat acțiunile de majorare a retribuțiilor personalului muncitor și a pensiilor" și a stabilit că programul de distribuie a alimentelor este satisfăcător și "ține seama de necesitățile unei alimentații echilibrate, diferențiate în funcție de structura populației, ramura de activitate, locul de muncă și domiciliu" etc. CCiștii s-au declarat satisfăcuți și nu s-a menționat sub nici o formă eventuala mărire a salariilor sau îmbunătățirea distribuției alimentelor în anii ce vin. Ceea ce este îngrijorător cînd știm cît de mare este mizeria în prezent. Salariile au scăzut datorită reținerilor pînă la 25% în caz de neîndeplinire a unui sau a mulți parametri ai planului iar anumite alimente au dispărut în mod permanent.

În schimb, CCiștii au aprobat întărirea legăturilor cu CAER-ul: "România socialistă este hotărîtă să-și aducă, în continuare, întreaga contribuție la dezvoltarea și perfecționarea activității CAER, la ridicarea pe un plan superior a colaborării și conlucrării... să deschidă noi perspective... să ducă la creșterea forței și prestigiului socialismului în lume, România va participa activ la acțiunile complexe, pe termen lung, convenite în cadrul ședinței Sesiunii CAER"

În cooperare cu o firmă britanică, a fost construit în RSR avionul ROMBAC. Mare mîndrie la București și mare zarvă în presă, numai că motorul furnizat de firma britanică era tehnic depășit încă din 1980, fuselajul perimat iar consumul de combustibil - neeconomic. Din cele 7 avioane care trebuiau construite s-au fabricat doar 3 și nici acelea n-au putut fi vîndute pe piața occidentală. Speranța rămînea CAER-ul, dar Polonia și Ungaria au preferat să intre în contact direct cu firma engleză pentru un nou tip de avion, superior tehnic lui ROMBAC. Păcat de munca inginerilor români angajați în treburi de pomană de diletanții care sînt autorizați să facă contractele în străinătate.

Tonajul de mărfuri care tranzitează prin portul Constanța se ridică anual la cca 23,5 milioane de tone, adică 65 de mii de tone pe zi ceea ce nu reprezintă decît încărcătura a 5 sau 6 vase medii. Cum numai o parte din această încărcătură este destinată a trece pe canalul Dunăre-Marea Neagră, înseamnă că în anii care vin traficul pe canal va fi, pe semne, o zecime din cele nouăzeci la o sută de milioane de tone/an prevăzute pentru amortizarea canalului în 25 de ani.

REVISTA PRESEI

VRACII SI MUZICA TINĂRĂ

Agencia France Presse a anunțat la 2 noiembrie că 50 de argentinieni ar fi murit în urma unui tratament cu un medicament anticanceros provenit din România. Știrea a apărut în "Nueva Provincia" și-l implică pe ambasadorul argentinian în RSR - medicamentul a intrat în țară prin valiză diplomatică și pe medicul argentinian Felix Pedrero care l-a administrat în clinica sa.

Medicamentul cu pricina a fost inventat de medicul Mihai Leontopol, care a fost lansat de revista "Flacăra", terenul publicistic al lui Adrian Păunescu, unde "se face dreptate" genurilor neînțelese, cu încurajarea tacită a autorităților. Medicul argentinian s-a aflat și el în coloanele "Flăcării", cu două interviuri iar Păunescu personal i-a unit pe Leontopol și Pedrero într-un articol "înflăcărat". Tot Păunescu a respins, ca specialist ce este, afirmația că substanța pe care se bazează medicamentul, hidrochinona, ar fi bună doar la dezvoltarea filmelor. Mai mult, bardul muzicii tinere, i-a stat cu fidelitate alături, deplângând "ghinionul" care a făcut ca medicamentul miraculos să fie greșit fabricat la Fabrica de medicamente din București, transformând leacul în otravă. E de presupus deci că, în afara celor 50 de argentinieni or mai fi murit și cițiva români, dar asta e secret de... cenacul. E greu de spus dacă medicul Leontopol a avut ghinion sau nu. Dacă e ceva de condamnat este imorala reclamă în care se lansează "Flacăra", comportarea cazurilor "senzaționale" cu un zel de cumătră și cu mai multe beneficii. Unul care nu e de neglijat e diversiunea. Altul este aura de "justițiară" și de protecție a "inteligenței românești". Mai este și acela prin care lasă să se înțeleagă că, iată, se poate face dreptate, nu e adevărat că ea nu există în România de azi, mai greu dar iată, pînă la urmă adevărul iese la lumină!

Și mai exista și beneficiul material. Oricine putea afla de la redacție adresa medicului Leontopol iar curtea de pe str. Precupeții Vechi din capitală număra zilnic 300-400 de persoane. În spatele unei ferestre, fără consultație, doctorul pasa borcanul cu cașete - doza pentru 12 zile, contra suma de 400 de lei!... Fără un sistem tainic de "înțelegeri" cine l-ar fi lăsat pe Leontopol să ciștige, așa în ochii miliției 12 000 de lei pe zi?

La "Flacăra" e o adevărată hemoragie de tămăduitori ai cancerului: Iulian Voinea, Florea Dinu, Ion Dinu, cu toții scoși la lumină de șeful muzicii tinere și apărați tot de el împotriva persecuțiilor invidiosului corp medical românesc.

ROTAȚIA DE CADRE ȘI INFORMAȚIA

Agencia Associated Press a anunțat că Ion Lăzărescu, ministrul minclor, Gheorghe Vlad, ministrul petrolului și Nicolae Gavrilescu, ministrul turismului și-au pierdut posturile. În timp ce radio București trecea cu delicateță peste mătreașirea celor trei miniștri, radio Budapesta confirma știrea adăugind că au mai fost "eliberați din funcție" 9 primi secretari ai unor comitete județene de partid. Agerpres, s-a năpustit și ea să anunțe știrea proaspătă a doua zi, dîndu-și chiar ostentala să-i numească pe înlocuitori: Marin Ștefanache la mine, Ilie Cișu la petrol și Ion Stănescu la turism. Largul centralism democratic n-a mai permis să se dea și motivele mazilirilor și nici să se spună ceva în legătură cu primii secretari, dacă lae sau bălae. Oamenii să fie mulțumiți dacă mai apucă să știe cine e ministru, înainte de a dispărea cu discreție.

UN JUBILEU ȘI NIȘTE PERFORMANȚE

Entuziasmul ziarelor din Republica Moldovenească, prilejuit de "aniversarea a 60 de ani", a fost censurat cu reproșuri de "Pravda", care scrie: "Cu ce ocazie sună atât de puternic fanfarele în paginile gazetei "Moldova sovietică"? De ce ziaristii scriu într-o manieră atât de exaltată, în timp ce planurile de stat nu se realizează?"

Grigore Singurel, de la Europa Liberă, enumeră cîteva din "izbînzile" proslăvitei aniversări.

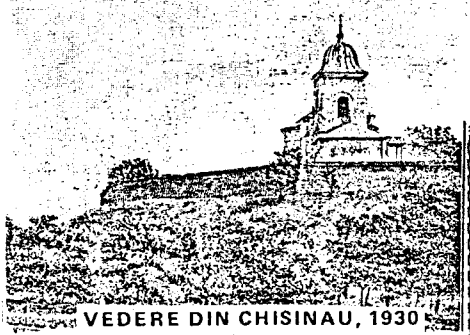
RSR Moldovenească ocupă primul loc în Uniune în privința concentrării celui mai mare număr de vii, tot la un înalt nivel se situează însă și gradul de eroziune al solului iar în privința asigurării cu apă ea se află pe ultimul loc. Pe primul loc se mai află în privința folosirii muncii manuale în agricultură și pe ultimul în ceea ce privește productivitatea muncii.

Dintre toate republicile unionale, Moldova este cea mai rusificată: limba rusă e folosită în învățămînt, întreprinderi, birouri.

Cîteva "realizări" culturale: Catedrala din Chișinău a fost transformată în expoziție de pictură realist socialistă, Biserica armenească în bodegă, Sinagoga în teatru. Cca o mie de biserici, 43 de minăstiri - printre care cea din Vărzărești (sec.14), minăstirea Jabca, Curchi, Hâncu, Căpriana și multe alte monumente din sec. 17-18 sînt azi pe jumătate în ruină sau complet distruse.

Cifra exactă a basarabenilor deportați în august 1940 și iulie 1949 e cunoscută doar de securitatea din Chișinău dar poate fi reconstituită din numărul de dispărui care au îndoliat aproape fiecare familie din Basarabia.

În încheiere, o tristă ironie: deasupra casei din Chișinău, a lui Pușkin, "bardul libertății" se află instalate antenele de bruiaj!...

~ FĂRĂ COMENTARII! ~

"...dacă statele cad de acora să proclame și să definească drepturi ale omului prin convenții internaționale, garantarea lor, punerea lor în practică sînt exclusiv de competența reglementărilor legislative interne pe care statele le adoptă în acest scop, excluzîndu-se orice control suprastatal, incompatibil cu formele de colaborare între statele suverane și egale în drepturi." (Era Socialistă, 25 septembrie 1984)

"În comuna Poiana Cîmpina, din jud. Prahova, problema arzătoare este lipsa apei potabile. Sîntem nevoiți adesea să ne deplasăm 1-2 km pentru a procura apă de la Uzi-na din Poiana Cîmpina, unde există o cișmea. Menționez însă că taxele pentru apă de băut, de spălat etc. sînt încasate cu regularitate de la locuitorii comunei, iar noi nu avem nici măcar apă de băut".

JANDARMII PARTIDULUI

Sarcina sindicatelor, ne face cunoscut revista "Munca de partid" este aceea de a întări ordinea și disciplina, de a impune îndeplinirea sarcinilor încredințate, fără nici o abatere. Care mai e atunci rațiunea de existență a sindicatelor? Din apărătorul muncitorului, sindicatul a devenit organ de represiune în slujba patronului (Statul comunist).

În sus numita revistă a apărut un reportaj revelator. Un simplu exemplu. O întreprindere metalurgică din Iași. Șeful sindicatului observă alarmat creșterea numărului de absențe, mai ales la secția 5, zincare. După ce ia niște măsuri de reducere a gradului de toxicitate, peste însă care trece cu discreție și modestie, efortul său se concentrează asupra absențelor, adică a celor bolnavi. Nu, nu ca să le dea vreun ajutor. În întreprinderile reseriste, bolnavul e un tip suspect. Cînd toți tovarășii muncesc cu drag, cui i-ar trece prin cap să se îmbolnăvească? Unui răuvoitor sau chiulangiu care poate avea complicitatea medicului, un alt sabotor potențial care, prin certificatele eliberate, prejudiciază procesul de producție.

Ce face deci în această situație sindicatul de la întreprinderea metalurgică Iași? Pornește prin casele oamenilor ca să constate, la fața locului, "temeinicia acordării certificatului medical", adică verifică, în același timp, competența și cinstea medicului, pusă și ea la îndoială, din principiu.

Dar muncitorul se dovedește chiulangiu și la locul de muncă. Nu poți avea încredere că nu risipește o secundă din cele 480 de minute de lucru, de aceea, tovarășii de la sindicat au apelat la aparate de fotografiat sau de filmat camuflate în secții sau la pînda propriuzisă. Consecințe: o ploaie de amenzi, sancțiuni, admonestări și chiar concedieri. Pe șleau, deci, funcția sindicatului e să-i păzească pe muncitori ca jandarmii și să adune dovezi împotriva lor. Reportajul e semnat cu entuziasm și satisfacție de Ion Văduva.

"Fac propunerea ca la Gara de Nord să fie montat cel puțin un neon la panoul de SOSIRE și PLECARE a trenurilor. Se întîmplă că la anumite ore ale serii și dimineții să-ți fie din cale afară de greu să buchisești cînd anume sosește trenul de Vatra Dornei, de pildă. Iar dacă nimerеști la ghișeu de informații peste o persoană îndispusă, ai toate șansele ca trenul așteptat să fi sosit, iar tu să nu fi primit răspunsul cuvenit."

"Mă numesc Gheorghe Mocanu și sînt din satul Agaua, jud. Brăila. La brutăria din sat ni s-au eliberat tichete de pîine. Ideea a fost primită cu încredere, mai cu seamă de către bătrînii satului. De cîteva săptămîni bune am fost înștiințat însă de către gestionara Păuna Ploieșteanu că primul i-ar fi spus să nu-mi mai dea pîine. Am căutat pricina acestei supărări și mi s-a răspuns, tot prin intermediar, că nu-s activ la muncile cîmpului. Cu respect vă aduc la cunoștință că am 74 de ani și sînt suferind în urma unei paralizii, care m-a subrezit în mare măsură. Dacă puterile nu mi-ar fi drămuite cu drag aș ieși și acum - cum am făcut și altădată - la muncile și zilele cîmpului.

(Flacăra, 19 oct. 1984)

«NEVROZA DE STAT»

Continuare din numărul trecut («Intermitențele curajului»).

Albanizarea culturii, alfabetizarea populației și dezintegrarea instituțiilor sînt cele trei direcții de asalt prin care partidul încearcă să-și asume peisajul cultural și, mai ales, să dizolve orice rezistență morală și profesională, pe care le-a analizat în continuare, în conferința sa MONICA LOVINESCU.

„Albanizarea culturii, e foarte puțin spus. Ea se poate obține prin ruperea legăturilor cu culturile Occidentului. De mai mult timp, sub pretexte bugetare, în mare parte fictive, institutele de cercetare nu mai au dreptul să mai primească reviste și cărți de specialitate din străinătate.”

La ora actuală, RSR-ul deține recordul, împreună cu Albania: ea nu are nici un bursier trimis în străinătate! Bucureștiul n-a acceptat niciuna din propunerile Germaniei Federale, spre exemplu, de a trimite un număr nelimitat de burse acordate pentru o categorie foarte largă, de la nivelul liceului la cel academic. În afara de Consiliul Culturii, nici un alt for n-are dreptul să trimită specialiști în străinătate, iar aceștia pleacă numai cu aprobarea Elenei Ceaușescu. În anii 70 funcționau 10 convenții de cooperare culturală româno-germană, de pildă. Astăzi nu mai funcționează nici una. Pentru a ne restrînge la învățămînt, rectorii institutelor de învățămînt din țară nu au voie să comunice cu omologii lor din străinătate decît prin intermediar - tov. Ceaușu, specialist la ministerul învățămîntului cu schimburi-le internaționale.

„După consfătuirea de la Mangalia,, din planurile editoriale pe 1984, au fost date dispoziții să fie suprimate quasi totalitatea traducerilor. Un exemplu. Editura Univers, care trăia din traduceri și avea aproximativ 500 de titluri pe an, a fost obligată să le reducă la...5! După ce ordinelor le-au urmat alte ordine, după ce a avut loc o oarecare luptă, ele s-au urcat la 50. Albanizarea nu e obținută total. E pe cale.”

Pentru alfabetizare, lucrează nu numai o reformă a învățămîntului demențială dar și confirmarea unei amenințări, care plana de mai multă vreme, și anume, suprimarea reeditărilor, ceea ce practic vorbind, ar pune capăt edițiilor critice ale clasicilor. Deciziile luate, se spune, de Elena Ceaușescu ea însăși, nu sînt însă ferme. Ca totdeauna. Dacă scopul nu variază, punerea în practică participă la haosul generalizat. Tot la capitolul alfabetizării: scăderea foarte mare a tirajului cărților de succes, în timp ce cărților de propagandă li se asigură același enorm tiraj.

Subvențiile pentru teatre, pentru a trece în alt domeniu, sînt atît de drastic reduse, încît s-a calculat că ar trebui 8 spectacole pe zi, la fiecare teatru, pentru ca teatrul să fie rentabil. Dar nu poți face 8 spectacole pe zi și pentru că s-a suprimat o mare parte din personal și mașinistii, n-are deci cine schimba decorurile. S-a ajuns, pentru rentabilizare, să se pună flori pe holurile teatrelor. La Teatrul Național, e un detaliu care spune foarte mult, la atelierul de timplărie se construiesc coșciuge, care se vind...”

Referindu-se la dezintegrarea instituțiilor, Monica Lovinescu observă că acest pericol pîndește toate instituțiile, nu numai cele pe cale de dispariție, de la Bi-

blioteca Academiei Române, lăsată în paragină, pînă la Uniunea Scriitorilor, una din ultimile redute, golită de substanță de noul ei președinte.

„Această dezintegrare ne permite să deslușim mai bine întrucît noua politică, în materie de cultură, este diferită de cea dinaintea și nu se rezumă doar la o reînviere a realismului socialist.

Într-adevăr, cu excepția comunismului din țările asiatice, partidul comunist odată înstaurat, nu distrugea instituțiile culturale, pentru care arăta chiar un respect fetișist. Comuniștii, în schimb, pătrundeau în instituții cu calul troian al propagandei, înlocuind personalitățile și valorile prin activiști și pseudovalori, dar păstrau, peste tot, formele, așa cum păstrau și ficțiunea drepturilor din constituțiile de fațadă.

În Estul european, în afara Poloniei unde astfel de desființări se situează într-un context special, România, prin tendința actuală de dezintegrare, își asigură un loc aparte, absolut original. Este prima țară care nu-și mai plătește prostituțiile culturale, adică vîndușii regimului, și prima țară care distruge propriile instituții devenite comuniste! Asaltul împotriva Academiei Române a devenit cu atît mai mare din momentul în care Elena Ceaușescu a devenit și ea academician!”

Pentru a putea explica această „originalitate” e nevoie de o revenire în timp. Cum spune Monica Lovinescu, ea se explică printr-o „nevroză de stat”. „Nu e nevoie de psihanaliză; un simplu studiu sociologic poate amplu demonstra că orice societate comunistă este, prin esența ei, nevrotică.” Toți observatorii fenomenului comunist (înafară de comuniști!) constată decesul ideologiei comuniste, dacă socotim că în ideologie trebuie să crezi. „Dar așa cum au subliniat o martori privilegiați ca Soljenițin sau istorici ai Rusiei, ca Alain Besançon, ideologia rămîne la temelia totalitarismului comunist, chiar și atunci cînd nimeni nu mai crede în ea. Ideologia este, cum observă la rîndul lor Michel Haller și Alexandre Negrici, un rit la care e deajuns să participi, chiar dacă-ți bați joc de el. Simplul fapt de a fi zilnic asediat de sloganuri, face posibilă transformarea ficțiunii în realitate și hrănirea populației cu vorbe.

Ideologia are ca funcție principală infantilizarea populației. Realitatea trebuie modificată în contrariul ei. O analiză a discursului comunist revelează folosirea cuvintelor cu sensul lor contrar, țesînd în jur o „antirealitate ideologică”, cum o numește Monica Lovinescu. „Atît dublul limbaj, la care este supus un cetățean al utopiei, cît și potemkiniada permanentă la care este nevoit să participe, nu pot să nu ducă la nevroza socială. În acest sens, cazul României este identic cu cel al celorlalte țări comuniste, cu deosebirea că nevrozei sociale i se adaugă, dominantă, nevroza din vîrfurile partidului: viziunea complet ruptă de realitate și hiperdimensionată a lui Ceaușescu însuși. Această suprapunere de nevroze face, din cazul României, unul cu totul aparte în contextul de astăzi, chiar dacă, în fond, cultul personalității reprezintă unul din posibilele date ale sistemului (Stalin și Brejnev în Rusia, iar în Asia Mao și actualul Kim Il Sun).

De fapt, în România, cultul personalității devoră ideologia, se transformă el însuși în ideologie, i se substituie. Din ideologie nu mai rămîne decît ceea ce poate servi drept proteză pentru cult.”

DEBILITATE FESTIVISTĂ...

Între 1 și 10 noiembrie s-a desfășurat la București „Decada culturii și educației socialiste”. Printre manifestațiile ei, „Salonul cărții”. Cităm din presa centrală: „...cu peste 1 300 de lucrări, oferind, în primul rînd o imagine reprezentativă a contribuției tov... la dezvoltarea gîndirii politice și ideologice contemporane și a locului de mare importanță în viața științifică românească și internațională a activității tov. acad...” În al doilea rînd nu mai e nimic!...

Emisiunile literare acoperă la televiziunea din RSR doar 3% din orele de emisie pe săptămînă. În cadrul acestui procent există emisiuni în care persoane care nu-și declină numele și nici nu sînt prezentate spectatorilor recită versuri „înflăcărâte” după care se fac mici cuvîntări teoretice, ca de pildă, „Limba, factor de educație patriotică” Prin patriotic trebuie înțeles partinic.

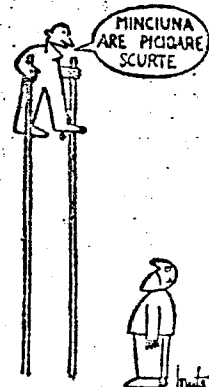
Opera Română „a găzduit un amplu spectacol festiv muzical-coregrafic, semnificativ intitulat, scrie România Liberă, din 16 noiembrie, „La ceasul marelui Congres”.

„Omagiu partidului, omagiu secretarului general” este genericul spectacolului de muzică românească care s-a desfășurat la întreprinderea de utilaj chimic „Grivița Roșie...Artiști ai teatrelor bucureștene, studenți ai Conservatorului, precum și corurile reunite ale sectorului au adus un cald omagiu...pentru grija ce o poartă promovării și afirmării creației muzicale originale, mărturie a timpului nou al patriei...” (Scînteia 16 nov.)

„La Timișoara a început ieri, 12 nov. colocviul și Festivalul național de poezie „Scriitorii și spiritul revoluționar”. ...în cadrul căruia numeroși participanți au subliniat marile răspunderi ce revin oamenilor de artă în lumina tezelor și orientărilor formulate de ...dînd glas voinței unanime...înalta recunoștință și aleasa grațitudine față de...” (Scînteia)

„Verba volant...” ?

ROMANIA LITERARA NR. 43

(Proverb românesc)

Comunismul așa cum a fost imaginat de Marx, simplificat de Enghels și livrat practicii de Lenin și Stalin, va primi amprenta contextului național în care a fost instalat. „În România, comunismul va caricaturiza trecutul românesc și va balcaniza metodele de guvernămînt. Suprapunerii de nevroze îi va răspunde și corespunde o suprapunere de caricaturi” (Urmare în numărul viitor)

BANDITISMUL DE STAT

«Le Monde», «Liberation», «Le Figaro», «Le Quotidien de Paris», din 10-11 noiembrie, pentru a nu cita decât pe cele mai cunoscute cotidiene franceze, se ocupă de «activitățile criminale» ale diplomaților români acreditați în RFG. Cităm din «Le Quotidien de Paris» (11 nov.):

«La început a fost agresiunea împotriva dnei Maricica Rusu, reprezentantă a Drepturilor Omului pentru România în RFG. Niste necunoscuți dau buzna în apartamentul ei, o imobilizează cu o bombă paralizantă, o snopesc în bătaie, fură documente și se fac nevăzuți. Căutând agresorii, poliția le descoperă domiciliul: ambasada RSR. În acel moment sînt ajutați de un membru al ambasadei, șeful cifrului, trecut în Vest acum cîteva săptămîni, chiar înainte de călătoria oficială a lui Ceaușescu, la sfîrșitul lui septembrie, la Bonn (v. LUPTA din 22 octombrie). Acesta începe să povestească lucruri incredibile. (...) Operația intitulată pompos «cobra» era supervizată de unitatea C 428 a serviciilor de informații din RSR. Executorii, Constantin, Ciobanu și Mihoc trimiseseră la București, în octombrie 83 un raport de 30 de pagini asupra proiectului de atentat contra postului de radio Europa Liberă, însoțit de 20 de fotografii. Ciobanu și Grecu erau însărcinați cu asasinatul și răpirea» Referindu-se la încercarea de asasinat a celor doi scriitori P.Goma și V. Tănase, de acum 2 ani, autorul articolului încheie: «Ca și atunci Cobra a eșuat! Șarpele și-a mușcat coada. Spre marea confuzie a micuțului tiran de la București.»

IN MOMENTUL SOSIRII LUI STEFAN ANDREI LA PARIS CINCI DINTRE SUBORDONATII SAI SINT EXPULZATI DIN RFG PENTRU «ACTIVITATE CRIMINALA»

În «Le Quotidien de Paris» din 12 noiembrie a apărut articolul lui George Dupoy: «Franța-România. Se va duce Mitterrand să-l salute pe dictatorul de la București?» O eventuală vizită a președintelui Mitterrand, în RSR i se pare atorului articolului, total inoportună, și se explică: «Nu ne mai aflăm pe vremea călătoriei lui de Gaulle în România, cînd se mai putea crede încă în opoziția lui Ceaușescu față de Moscova. Mitul s-a destrămat și nimeni nu se mai îndoieste acum de faptul că micuțul tiran nebun, care domnește la București, est unul din cele mai sîngeroase personaje. Nu numai că asasinează în țară dar își trimite ucigașii peste hotare, în RFG, cum s-a aflat vineri, 9 noiembrie și chiar în Franța. Să ne amintim de scandalosa afacere Tănase-Goma, în 1982, de omul aruncat de «diplomații agenți», în aprilie, pe fereastra ambasadei din Av. Bosquet. Faptul că Ceaușescu își înfometează, terorizează și persecută poporul este suficient ca să nu se mai adauge la asta și abjecția unei vizite protocolare care să-l întărească în crimele sale. Ar fi o umilință în plus aplicată românilor și una aplicată, în același timp, francezilor. Să nu mai vorbim mai ales de alibiul cultural Ionescu, Cioran, Eliade, Goma, unii dintre cei mai mari scriitori contemporani care au preferat exilul iar trei dintre ei au ales Franța. Azi, onoarea României și cea a Franței se află aici, la noi, și nu în birlogul lui Ceaușescu.»

«Le Figaro» din 14 nov.: «Paris-București: dialog încruntat», articol semnat de Arielle Thedrel. Relațiile franco-române se resimt serios, din 1982 încoace. Un jurnalist francez bătut la Ploiești, afacerea Goma-Tănase, «traficul» cu copii români înfițați de familii franceze, «defenestratul» din Av. de Bosquet de anul acesta, diplomații-agenți de la Bonn, acuzați de activități criminale și expulzați chiar în zilele venirii lui Ștefan Andrei, apasă greu. Relațiile economice sînt departe de a fi multumitoare: «De mai mulți ani, porțile băncii franco-române sînt închise. În ce privește «Axel», conceput de Citroen și construit în România în virtutea unui acord semnat în 1976, a reprezentat deja pentru firma franceză de automobile, o pierdere de cca 2 miliarde de franci.» Din cele 10 miliarde cît reprezintă datoria RSR-ului, 20% datorează Franței!...

«Franța-România, relații ambigue» este titlul articolului apărut în ziarul «Le Matin», din 13 noiembrie 84, referitor la vizita lui Ștefan Andrei la Quai d'Orsay. Pentru occidentali e limpede acum că gesturile «independente» ale lui Ceaușescu au girul Moscovei: «...«cînele turbat» român este ținut cu grijă în lesă și aparenta lui libertate poate fi foarte utilă menținerii unor contacte. (...) De altfel, cînd e vorba de chestiuni mai grave, Bucureștiul nu ezită să se alinieze de partea Uniunii Sovietice...» Exemplul pentru această afirmație este, după pînă cotidianul francez, problema dezarmării.

«Accastă ambiguitate nu facilitează deloc relațiile cu o țară care, în plus, nu strălucește prin grija de a respecta Drepturile Omului. Cazurile umanitare care opun Parisul Bucureștiului sînt totdeauna nume roase (...) iar România n-a pus capăt supărătoarei sale tendințe de a-i reduce definiția la tăcere pe opozanții regimului, chiar cînd ei sînt în exil: activitatea straniei Securității, poliția secretă, făcînd pus regularitatea obiectul relatărilor din presă.» «Le Matin» amintește de inginerul aruncat pe fereastra ambasadei RSR în aprilie anul acesta și de rețeaua de teroriști, recent descoperiți la ambasara RSR din Germania Federală.

«Primindu-l pe Ștefan Andrei, Claude Cheysson n-a putut evita abordarea acestui delicat subiect, amintind invitatului să atașamentul Franței față de acordurile de la Helsinki și subliniind că nu trebuie «niciodată subestimate problemele umanitare». După ministrul francez, «calitatea raporturilor» bilaterale ar putea avea de suferit.»

Nici degradarea raporturilor comerciale dintre cele două țări nu poate subestima. «Volumul schimburilor este în scădere, el a fost doar de 3 miliarde de franci în 1983 față de 5 miliarde în 1981 iar marea datorie externă a României «face pe industriașii francezi să se teamă că vor exista dificultăți de plată din partea românilor»

ESECUL SECURITATII RSR IN R F G

de CONSTANTIN MAREȘ

(Urmare din pag.1)

de securitate române, deoarece guvernul de la Bonn ținea mult ca, după eșecul decorațiilor vizitelor lui Honecker și Jivcov, să aibe loc măcar venirea perechii de la București.

Informațiile obținute de presă au scos la iveală aceste amănunte, faptele punînd într-o proastă lumină atît relațiile germano-române cît și aparatul diplomatic acreditat la Bonn.

Unul dintre cele mai răspindite ziaruri germane, «Die Welt», publică în numărul său din 9 noiembrie, sub semnătura redactorului Manfred Schell, un articol de fond în prima pagină, în care și exprimă indignarea pentru modul în care agenții Bucureștiului sînt lăsați să opereze pe teritoriul Germaniei Federale, cerînd îndepărtarea așa zișilor diplomați ce nu ezită să pună la cale sabotaje și asasinat.

Aceste descoperiri pot da de gîndit. Nu cumva, după deconspirarea filierelor bulgare, cele române - trecînd de la spionajul economic la tentativa de asasinat - încearcă să le ia locul?

Badea (fotografiat din față), șeful serviciului de spionaj de la Paris, împreună cu ambasadorul Aninoiu. Fotografie din «Nouvel Observateur».

Joi, 22 noiembrie, orele 21,30, canalul de televiziune francez, Antenne 2, va transmite o emisiune intitulată «Camarade espion», în care agentul dublu Matei Pavel Haiducu, va face identificarea foștilor săi colegi de la ambasada RSR-ului implicați în activitate de spionaj. Jurnalul «Nouvel Observateur» din 16 noiembrie, anunță emisiunea ca pe un «eveniment excepțional» și publică un articol consacrat spionajului reserist la Paris, în care sînt citați și fotografiați șeful serviciului RSR în Franța, Badea, ambasadorul RSR la Paris, Aninoiu și consilierul Vișan.

Zilele trecute a ieșit de sub tipar prestigioasa revistă *Libertas Matematica*, așteptată cu nerăbdare de cei îndrăgostiți de această disciplină. Revista s-a impus încă de la început, din anul 1981, pe de-o parte pentru că ea se bucură de colaborarea unor matematicieni români care au ales libertatea, cei mai mulți în urma desființării Institutului de matematică din București, iar pe de altă parte pentru că articolele publicate de români și de asociații lor străini, fac cinste genului matematicilor românești, lovită azi de furiile familiei Ceaușescu.

Volumul conține 12 studii semnate printre alții de: Radu Rosca, Dorina Ghisa, Constantin Negoita, Ion Paraschivoiu, Ilie Popescu și Ioana Triandaf. Prof. Constantin Corduneanu, directorul revistei, fost profesor la Universitatea din Iași, acum șeful departamentului de matematici de la Universitatea Texas din Arlington, semnează de asemenea, un articol. Revista publică numele matematicienilor români care trăiesc în afara granițelor României și se ocupă de studii de matematică și fizică. Pr. Constantin Negoita semnează o recenzie a cărții "*Domeniul inconstientului, incintătoarea frontieră*" a lui V.V. Nalimov. Mai aflăm în paginile revistei un reportaj de la sesiunile de matematică ale Congresului Academiei Româno-Americane (mai 1984), date bibliografice ale autorilor articolelor, informații privitoare la publicațiile ARA, în fine date referitoare la cel de al X-lea Congres.

CORRESPONDENT

EXPOZITIA LUI RADU MAIER

La 31 octombrie s-a deschis în Galeria Castelului din Ismaning (München), o expoziție retrospectivă prilejuită de împlinirea a 50 de ani a pictorului RADU MAIER. La deschidere a vorbit dl. Gunther Ott, directorul Muzeului de artă din Köln. Notoriectatea pictorului născut la Cluj explică afluența de ziariști, istorici de artă și artiști care au participat la această retrospectivă.

Mesajul grav, despre un univers în primejdie, pe care-l transmite pictura lui Maier i-a făcut pe unii comentatori să-l apropie de Caspar David Friedrich.

Ciclul ultim al lui R.Maier este cel dedicat Veneției și Lagunei venețiene. Contururilor de sărbătoare ale orașului îi răspund apele bolnave și întunecate ale Lagunei, un dialog între eternitatea spiritului și misterul morții invadatoare.

□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□

În editura "HIATUS" a apărut volumul "DESCINTECE DIN BASARABIA", de Ștefania CRISTESCU.

Prețul unui exemplar de 270 de pag. inclusiv expediția, este de 9 Dolari. Cec personal sau Money Order pe adresa:

Sanda Golopentia-Eretescu
181 Fifth St.
Providence, R.I. 02906

NU VOR MAI AVEA RĂBDARE

"Cuvântul Românesc" a publicat în numărul său din noiembrie anul acesta, scrisoarea scrisă de Arhiepiscopul Valerian Trifa Patriarhului din RSR, în octombrie 1984.

Mobilul scrisorii este noua încercare a Patriarhiei din București de a revendica jurisdicția bisericească asupra Episcopiei Ortodoxe din America. "La începutul lunii Iulie anul acesta, mă aflam încă la Vatra Românească, din Statele Unite, când a sosit acolo o delegație a Sf.Sinod compusă din I.P. Sf. Anton, Mitropolitul Ardealului și P.Sf.Sa Vasile, Vicarul Patriarhiei. Scopul acelei delegații s'a mărturisit a fi să anunțe că, începând cu data de 28 Iunie, când m'am retras eu la pensie, Patriarhia Română își revendică și își afirmă jurisdicția bisericească asupra "tuturor Românilor Ortodocși din America, inclusiv Episcopia cu reședința la Vatra".

Deci, decizia luată în sesiunea din iunie a Sinodului de la București trebuia pusă în aplicare "fără întârziere", sub oblăduirea exarhului ales, tot la București, în persoana lui Antonie Plămădeală. Celor din America, în absența oricăror consultări, nu le mai rămânea, după optica Bucureștiului, decât să se supună necondiționat deciziilor Patriarhiei "Mame".

I.P.Valerian evocă, pe bună dreptate, evenimentele similare din 1950-52 și, reluând cu înțelepciune și fermitate demonstrația împotriva argumentelor autoritare ale Bucureștiului, scrie printre altele:

"În ce privește pe cei născuți în România, pionierii sînt înaintați în vîrstă iar cei mai recent veniți, în largă măsură, tocmai datorită sentimentelor românești au ales să trăiască în altă parte a lumii. Este foarte probabil că cele ce vă scriu nu vor putea să schimbe poziția pe care v-ați fixat. Aparent decii necesar să știți că nici credințioșii Episcopiei din America nu și-au schimbat convingerile prin plecarea mea dintre ei.

Sper că nu-mi veți lua în nume de rău dacă v'atrag atenția că cu cât ridicați mai mari pretenții și cu cât înăspriți mai mult ofensiva împotriva "status-ului quo" al episcopiei cu atât mai mult veți îndepărta pe Românii din America de biserica din țară.

În anul 1950, prin decizii motivate politic și lipsite de înțelepciune, ați impins la ruptura canonic bisericească. Folosind astăzi aceleași metode veți împinge pe credincioșii Episcopiei din America să răspundă cu o fermitate pe care încă nu ați cunoscut-o, ori să ajungă la convingerea că, pentru a fi lăsați în pace, e mai bine să uite de originea română.

Ar trebui să mai aveți în vedere că cei care îmi vor urma la conducerea episcopiei nu vor mai avea fondul apercetiv pe care l-am dobândit în tinerete și nici răbdarea cu care m'am deprins la bătrînețe."

Amintim cititorilor noștri că la V A T R A, la sfîrșitul lunii septembrie, a fost ales ca urmaș al I.P.Valerian Trifa, Episcopul Nathaniel care reprezintă nădejdea de rezistență a credincioșilor ortodocși de origine română, din America, în fața pretențiilor unei Patriarhii care permite, fără să crîncească, dărimarea lăcașurilor de rugăciune ale turmei sale de te întrebi dacă păstorul nu e lup.

STIRI DIN CALIFORNIA

SEDINTA COMITETULUI EXECUTIV A R A

Comitetul Executiv al Academiei Româno-Americane, care s-a ținut la Universitatea California din Davis, sub președinția prof. Maria Manoliu-Manea, a dezbătut și a luat hotărîri privitor la bunul mers al academiei. S-a constatat că pregătirea celui de al X-lea Congres, ce se va ține în mai 1985, la Universitatea California, se desfășoară sub cele mai bune auspicii: urmează să ia parte un important număr de personalități din America și Europa. În același timp s-a anunțat că Universitatea Colorado din Boulder a acceptat să găzduiască cel de al 11-lea Congres, în primăvara lui 1986, organizator local fiind profesorul Mircea Fotino, de la aceeași Universitate.

După îndelungate discuții, Comitetul a luat hotărîri cu privire la aplicarea deciziei de înființare a Institutului de cercetări în problemele românești și a desemnat conducerea provizorie, numind în funcția de secretar general pe Mircea Ionnițiu și în cea de secretar pe Eugen Popescu. Printre temele de cercetare sugerate se află: Stabilirea principiilor de bază ale unei Constituții a României eliberate, Un nou sistem de educație în România (bazat pe familie și biserică), Refacerea proprietății private și restructurarea economiei naționale. Institutul va urma să formeze grupuri de specialiști care să studieze și să propună un proiect de ortografie al limbii române care să țină seama de tradițiile culturii și a unei Enciclopedii românești. La proiectele Academiei își pot da concursul și specialiști din afara Academiei care însă vor trebui să respecte țelurile acesteia.

A fost confirmată primirea celor 12 noi membri și s-a recomandat punerea la vot a unor noi candidați. În urma succesului avut cu publicarea "Istoriei Românilor" a profesorului Vlad Georgescu, s-a decis tipărirea unei ediții în limba engleză. Va apare, de asemenea, un nou volum despre arta plastică românească din exil și o monografie asupra sculptorului C. Brâncuși. Revista Academiei va apare într-un număr dublu, cu prilejul aniversării a zece ani și va conține studii despre Mircea Eliade, Stefan Lupascu, Emil Cioran și despre marile dramaturgi, membru al Academiei Franceze, Eugen Ionesco.

Comitetul a luat act de raportul financiar pe durata de la 1 ianuarie-20 octombrie 1984 și, în sfîrșit, ținînd seama de unele justificate obiecții ale unor specialiști din exilul românesc, a decis să prezinte Adunării Generale viitoare, modificarea unor articole din statut.

Miron BUTARIU

□□□□□□□□□□□□□□□□□□□□

SE VÊTIR

Quand, pourquoi, comment
de Denise Pöp-Câmpeanu

Lucrare publicată cu concursul Centrului Național de Cercetări Științifice la Tipografia Coresi - Friburg i.Br. (RFG)

Bonul de comandă poate fi adresat la: Associations des Amis de la Revue des Etudes Roumaines, 8, avenue Gambetta 94600 CHOISY-LE-ROI

Prețul unui exemplar este de 125 F și 13 F. cheltuieli de expediere.

CONGRESUL FEDERAȚIEI INTERNATIONALE A DREPTURILOR OMULUI (FIDH)

În zilele de 17 și 18 noiembrie a avut loc la Paris, la sediul UNESCO, Congresul FIDH cu tema *"Drepturile Omului și relațiile Nord-Sud"*. LIGA PENTRU APARAREA DREPTURILOR OMULUI ÎN ROMANIA din Paris a fost reprezentată de președinta acestui organism, Sanda Stolojan și de secretara generală, Maria Bratianu.

Congresul a fost deschis de ministrul de externe al Franței, Claude Cheysson care a vorbit despre importanța crescândă, în contextul mondial actual, a apărării Drepturilor Omului. Un discurs foarte important pentru Federația Internațională a Drepturilor Omului, care trebuie, pentru a fi eficientă cu adevărat, să sensibilizeze nu numai opinia publică dar și pe oamenii politici, a fost cel ținut de Laurent Fabius, primul ministru francez, în fața congresiștilor invitați la Matignon.

Ședința de duminică după-amiază, consacrată *"Universalității Drepturilor Omului"* a fost prezidată de Sanda Stolojan. A vorbit, printre alții, ministrul justiției Robert Badinter. Președinta Ligii pentru apărarea Drepturilor Omului în România, în cuvântul său, a mulțumit Federației pentru sprijinul dat în soluționarea cazurilor de violare a Drepturilor Omului în RSR și, pentru inițiativa de a trimite invitații la Congres lui Radu Filipescu și medicului psihiatru Aurelia Nistor, două cazuri de flagrantă încălcare a Drepturilor Omului în RSR.

O FAMILIE «COSTĂ» 20 000 DM!

Revista *«Menschenrechte»* nr. 5 din septembrie-octombrie 1984 publică la pagina rezervată secției române, o scrisoare în care dna Elisabeth Ebner solicită intervenția cât mai rapidă pentru ajutorarea fratelui ei Hans Christmann și a familiei acestuia care se află în România.

Din 1979, familia Christmann încearcă zadarnic să emigreze în RFG. La 10 mai 1984, Hans Christmann a fost chemat la comitetul de partid al județului Timiș unde i s-a pus în vedere că situația sa poate fi rezolvată prin aceeași soluție cu cea folosită de ...vecinul său. Vecinul obținuse emigrarea numai după ce fratele său, venit în vizită din RFG, a plătit 20 000 DM pentru el și soția sa!...

Hans Christmann este hotărât însă să nu plătească.

Sora lui H.C. a aflat de persecuțiile la care este supus acesta, în ultima vreme, deoarece s-a adresat postului de radio Europa Liberă. Autoritățile i-au spus că "partidului îi pare rău că ei doresc să emigreze la rudele lor "nepăsătoare". Asta înseamnă în limbaj cifrat, rudele care nu vor să le răscumpere emigrarea. I s-a mai atras atenția că dacă sora lui va continua să protesteze în RFG, lui i se va interzice corespondența cu străinătatea, va fi concediat din slujbă (este strungar, are o nevastă casnică și doi copii), iar fratelui și tatălui său i se vor mări normele de muncă la cîmp. I s-a mai spus că cei rămași în România ar trebui să plătească o amendă pentru fiecare scrisoare de protest scrisă pentru ei în Occident!

FRICA ÎN FATA CUVÎNTULUI LIBER

Jurnalistului cotidianului francez *«Le Monde»*, care trebuia să asiste ca delegat de presă la Congresul al 13-lea, i s-a refuzat viza de intrare în RSR.

CONSĂTUIREA DE LA OFFENBACH

În zilele de 10 și 11 noiembrie a avut loc la Offenbach, RFG, consătuirea Grupului Românilor Democrați din Frankfurt, a Colegiului redacțional al publicației "Dialog" și a Românilor Liberi din Franța, pe tema politicii economice a RSR-ului.

Dezbaterile din prima zi, care s-a concentrat asupra problemei industrializării, s-a bazat pe referatele ținute de Nicolae Crișan (RFG) și Mihai Korne (Franța) și a fost condusă de Ion Solacolu. Au participat la discuții: Y. Bara, Ș. Budișteanu, Ioana Brătianu, R. Câmpăanu, A. Chintescu, N. Djuvara, G. Filitti, dr. Goldner, Ș. Orăscu, M. Roșca, M. Ruscescu, M. Teodorescu, D. Zamfirescu.

În ziua a doua a consătuirii, condusă de Adrian Chintescu, Mihnea Romalo a prezentat referatul *"Terapeutică pentru o societate bolnavă"* o radiografie a societății românești contemporane pentru a cărei însănătoșire, singurul remediu este aplicarea unei adevărate democrații, democrație ce trebuie să fie asimilată din nou, ca un abecedar al responsabilității politice de către o populație căreia i s-au paralizat toate reflexele politice. Cităm din capitolul al doilea al referatului, *"Simptome și diagnostic"*:

"Orașe cenușii, neîngrijite, insalubre, ogoare nelucrate sau neculese, șosele și străzi deformate, păduri și livezi în paragină, sate parțial depopulate, oameni în diferite stadii ale depresiei, temei, deziluziei sau cinismului. Umorul negru la adresa regimului este atotprezent. Tineretul, ahtiat după cele mai banale produse ale civilizației de consum vestice, e lipsit, în schimb, de orice orizont, speranțe de viitor, demnitate personală dar și de orice respect pentru actualele instituții. Dacă în Polonia, Ungaria, Cehoslovacia și Germania Democrată bisericile catolică și evanghelică încă mai constituie o stavilă împotriva deteriorării progresive a calității morale a oamenilor în general și a tineretului în special, desființarea Bisericii unite și capitularea celei ortodoxe în fața Securității, a lipsit România de acest suport. La aspectele de mai sus, putem adăuga că natalitatea este în scădere brutală, la generațiile noi apar tare ereditare, debilitate, decalcifiere iar avorturile, mortalitatea infantilă și sinuciderea sunt în creștere.

În industrie, mândria regimului, pusă pe picioare în ultimii 30 de ani cu uriașe sacrificii, este endemică criza materiilor prime, a energiei, a transporturilor, a supranumerarului de salariați și a produselor fără clienți, peste care tronează un aparat tenno-birocratic incompetent și incapabil de flexibilizare pentru adaptarea la nevoile pieții interne și externe (...)

Un ultim aspect, deși nu de importanță mai mică, este cel ecologic. Recent s'a arătat cifra de 41 ca indice de poluare a atmosferei în România (...) Dacă la aceasta se adaugă exploatarea nerațională a patrimoniului forestier și neîncetata creștere a poluării apelor, rezultatele se reflectă în moartea lentă, dar inexorabilă, a pădurilor, continuând cu regnul animal.

Față de simptomatologia sumară de mai sus se poate afirma fără exagerare că România de astăzi constituie un organism social grav vătămat fiziologic și moral, într-o economie ouasi-nevabilă."

Tot a doua zi a avut loc și salutară intervenția dr. Rosenfeld care a ciști-gat simpatia și stima tuturor participanților, prin cuvântul său plin de bună credință și loialitate. În încheiere, s-a dat citire comunicatului comun, publicat în acest număr, în pagina 1.

UN COLOCVIU ROMÂNESC LA FRANKFURT PE MAIN

Grupul de Studii Românești și Europene înmănunchiază citiva intelectuali din exil a căror preocupare o constituie analiza politico-istorică.

După un colocviu ce a avut loc la Paris, după altul la Munchen, în ziua de 2 octombrie 84 s-a desfășurat, pe tema *"Politica Externă Românească în secolul XX"* un alt colocviu la Frankfurt/Main, sub conducerea prof.dr. Radu Enescu.

Însușindu-și ideea lui Xenopol asupra caracterului individual al faptelor istorice, corelat cu nerepetabilitatea lor, Radu Enescu, în conferința sa a dat o importanță deosebită epocii domnitorilor și respingînd interpretarea materialistă nocivă pe plan politic și al ideologiei.

Mihai Fotin Enescu a făcut distincții între noțiunea de "politică a României" și cea de "politică românească", pe această din urmă considerînd-o un curent popular tinzînd să corecteze și să influențeze constant politica oficială de stat. Sfirșitul secolului trecut și începutul celui actual a stat sub semnul tratatelor de alianță cu Puterile Centrale, devenit o necesitate după tratatul de la Berlin care promova Rusia în poziții sale avansate și în tendințele sale expansioniste. Tratatul încheiat în 1883 a fost menținut secret pentru a nu constitui o provocare fățișă față de Moscova dar el nu a fost ratificat datorită celui dintîi război mondial. A fost subliniat rolul jucat de unele persoane și instituții ale vremii, ca Liga Culturală, în corectarea politicii oficiale și orientarea ei spre puterile occidentale. Tratatul de la Versailles, cu care se încheie pregătirea este considerat ca purtînd în el germinii celui de al doilea război.

Mihail Mărculescu a definit noțiunea de geopolitică arătînd că ea s-a impus la începutul secolului cînd spațiul dintre Ural și Elba s-a demonstrat determinant pentru politica Europei și Asiei. Cele două forțe care și dispută acest spațiu sînt : Germania și Rusia. Pentru români, situațiile favorabile au fost generate tocmai de situațiile nefavorabile rușilor: războiul Crimeii, victoria nehotărîtă din 1877, prăbușirea internă din 1917.

Urmărind securitatea și păstrarea hotarelor reîntregite de după primul război mondial, activitatea României se îndreaptă spre Societatea Națiunilor. Încercările în Apus i-a succedat ca o nefericită consecință prăbușirea României din 1940.

Pentru prezent, interesele rusești au fost ratificate la nivel internațional, în 1975, la Helsinki iar o schimbare poate interveni numai printr-o întărire a unității Europei occidentale. Viitorul României poate fi întrevăzut numai în cadrul afirmării sale politice, economice și militare europene.

C.M.

UN FERICIT EVENIMENT

Principesa Irina, fiica Regelui Mihai, căsătorită cu dl. Kruger, om de afaceri suedez, așteaptă un copil pentru luna martie a anului viitor.

NATURALIZARI

«Journal Officiel» din 11 noiembrie publică numele următoarelor persoane de origine română care au obținut naturalizarea franceză: Gligor Gheorghe, născut Timișoara; Mateescu Alexandru, născut București; Tufan Teodor, născut la Joseni; Tufan Alice (n. Grigore), născută la Ploiești; Vargyasi Tibor, născut la Piscu și Zamfirescu Nicolae Duiliu, născut la Sibiu.

= PENULTIMA ORĂ =

Ca să lase conducerea PCR—ului moștenire fiului, Ceaușescu are nevoie de aprobarea sovietică. În acest scop vizitele la Moscova ale lui Nicu s-au întetit. La 7 noiembrie, în fruntea unei delegații UTC artistul de la Las Vegas a fost din nou la Kremlin. În declarațiile făcute a insistat asupra colaborării între tineretul român și cel sovietic, mai cu seamă pe plan internațional în cadrul celui de al 12-lea Festival mondial al tineretului, precum și în cadrul Anului internațional al tinereții, organizat de ONU sub deviza: "Participare, dezvoltare, pace". Ca și tatăl, fiul a fost bine școlit ca unealtă a Moscovei.

În cursul vizitei sale la Paris, în 12 și 13 noiembrie, Ștefan Andrei a cerut mărirea schimburilor comerciale, intensificarea legăturilor științifice, tehnice și culturale, precum și o cooperare în domeniul securității europene în cadrul negocierilor de la Stockholm.

A fost, de asemenea vorba de o viitoare vizită a președintelui Mitterrand pe care RSR-ul o speră pentru luna ianuarie. Până în prezent acceptarea vizitei nu a fost anunțată oficial, iar presa franceză s-a arătat extrem de critică față de o vizită care, în ochii comentatorilor nu poate fi de folos nici francezilor nici românilor.

Boris Ponomarev, suplent în Biroul politic sovietic, specializat în relațiile cu partidele comuniste, a fost la București. În cursul discuțiilor cu Ceaușescu a fost accentuată necesitatea de a dezvoltă relațiile între cele două țări "pe baza tratatului de prietenie, colaborare și asistență mutuală dintre cele două țări, precum și a înțelegerilor convenite la cel mai înalt nivel, în iunie 1984".

Tratatul va trebui reînnoit în curând, cât despre înțelegerile din iunie 1984, ele constituie baza integrării accelerate a RSR-ului în sistemul sovietic.

COMUNITATEA ROMÂNILOR DIN FRANȚA

ASOCIAȚIA FOȘTILOR COMBATANȚI ASOCIAȚIA FOȘTILOR DEȚINUȚI POLITICI CASA ROMÂNEASCĂ

BISERICA ORTODOXĂ ROMÂNĂ DIN PARIS

BISERICA CATOLICĂ ROMÂNĂ DIN PARIS

Vă invită să participați la sărbătorirea
UNIRII TRANSILVANIEI CU ROMÂNIA
- 1 DECEMBRIE 1918 -

care va avea loc vineri, 30 Noiembrie 1984, la orele 20,30 în sala Parohială a Bisericii de la Auteuil (64, Av. Théophile Gauthier, 75016 Paris Metro: Eglise d'Auteuil, autobuz 22 52 62)

Acest eveniment istoric va fi evocat de dl. Alexandru DANIELOPOL, Doctor în Drept Internațional.

ASOCIAȚIA ORTODOXĂ ROMÂNĂ DIN NORD-VESTUL GERMANIEI

aduce la cunoștință că Sf. Sa Mircea Domitriu, preot misionar al Episcopiei Ortodoxe Române din Europa occidentală va oficia Sf. Liturghie duminică 25 noiembrie, orele 10,30 în Biserica Ursulinelor, Machaerstr. 41, 5000 Koln

După Sf. Liturghie se va oficia un Te-Deum în onoarea zilei de 1 DECEMBRIE 1918 - Unirea Transilvaniei cu Romania și apoi se va oficia un parastas pentru cei căzuți în cele două războaie și în perioada dictaturilor. Se va mai oficia un parastas pentru răposatii Spiridon Dumitrescu, Gheorghe Marinescu și Gheorghe Agrita-Acrivu. Întilnirea amicală va avea loc la restaurantul Em Kolsche Boor din Eigelstein 121-123 tel. 0221 13 52 27

În cuvântarea sa din 19 noiembrie, Ceaușescu a cerut celor 3000 de participanți la Congresul al 13-lea al PCR, prelungirea participării RSR-ului la Pactul de la Varșovia, care expiră în 1985.

Nimeni nu se aștepta ca echipa de la București să părăsească Pactul de la Varșovia la expirarea acordurilor existente, dar nu înțelegem necesitatea ca acest lucru să fie cerut Congresului. Este oare un semn că sovieticii nu se mai mulțumesc cu angajamentele luate de Ceaușescu?

SECȚIA FRANȚA A CONSILIULUI NAȚIONAL ROMÂN

face cunoscut că adunarea generală a secției va avea loc în ziua de 1/12/84, în sală din str. Ribera 38 (metro Jasmin), la orele 14,30, urmată, la orele 17 de comemorarea UNIRII TRANSILVANIEI.

CASA ROMÂNEASCĂ
anunță conferința profesorului Petre Năsturel: «Le protestantisme transylvain et les premières traductions imprimées de la Bible en roumain», care va avea loc duminică 25 noiembrie 84, la orele 16.

Conferința dnei Carmen Dumitrescu: «Fondateurs d'églises et language iconographique» va avea loc sâmbătă, 8 decembrie 84, la orele 17.

Ambele conferințe se vor ține la sediul Casei Românești: 15, rue de Flandre 75019 Paris. Tel. 2404608

În 3/11 a avut loc în RSR depunerea jurământului militar de către elevii școlilor de ofițeri și subofițeri M.A.I.

Jurământ de credință către PCR, către Ceaușescu, precum altădată cadrele SS jurau cu credință furerului.

Ofițerii și subofițerii MAI încadrează nu numai trupele de securitate ci și gărzile patriotice, formațiile de pregătire a tineretului pentru apărarea patriei, pionierii și miliția.

DECESE

Marin Ghika; av. Aristide Popescu; Sterian Schiopu; Tatiana Stih; Stoichici Gh.; dr. Eliza Duțu; Mica Numencu; Vladimir Cavalliot; Thudor Aleandary; prof. Aneta Gheorghiu; Victor Pirvulescu; Cezar Cernătescu; Vasile Prodan; dr. Mihail Eliescu; farm. Ileana Popescu Foișoreanu; Silvestru Rotaru; prof. Costei Ioan; Dinu Georgescu; Mihail Smărăndescu; Grigore Măgureanu; Petre Popescu; pictor grafician Roni Noel Florin; ing. Dumitru Moșoiu; Ionel Bănică; Elisabeta Ilies, la 84 de ani; Minea Ungureanu; Dorina Udubășceanu; dr. Demostene Anghelide; Stela Teodorini; Sandu Eustațiu; p. prof. univ. Petre Iordan; preot Mihai Ionescu; av. Stelian A. Loga; Constantin Antonescu; Virginia Lungu; lect.dr. Ion Maftei; Miah Tomescu; Octavian Doru; Adrian Revel; dr. Paul Dimitriu; ing. Leonhardt Martin; Maria Soceanu; presbiter Maria Mordocea; ing. Martinian Bogdan; Ctin Măciucă; ing. Mihai Cornea; col (r) Gh. Atanasie; Dumitra Predescu; Sofi Matache; Margareta Teodora Zecu; Fany Pascal; Ioan Bazavan; Breazu D. Ion; avocat Romulus Bănărescu; Valentina Sandu-Mocanu; dr. ing. Ilie T. Echim; ing. Eugen Ceaciovski; Ctin Gocioman; Alexandra Pen; dr. av. Mihai Ritiu; Tache Mihăilescu; Maria Vilt; Ecaterina Teodorescu; Mihail Ciupi Ionescu; medic chirurg Mircea Cucu; Ortansa Cord; Evantia Brătășeanu; dr. Nicolae Gologan; dr. doc. Bernard Bereanu; Virginia Jana Ionescu; actrița Mimi Enăceanu (Filitti); Anișoara Chitescu; Gheorghe Vedel-Toto; Vasile Cișmaș; ing. Mihail Mecu; Tudor Ruptureanu; Ioan Zaharia; Niță Dumitru; Florica Dinescu; Gh. Miclea; Mădălina Coraciu; Stan Cristea; Alexandru Ionescu; Ion Olteanu; Cța Simion; George Zett; Dumitru Rădulescu; Trandafira Florica Christescu; Petre Neagu; Ioana Radu Pleșan; pictor Mircea Dumitrescu; prof. Emilian Vasilescu; Profira Belechian; actorul Constantin Rautchi; ing. Toma Dumitrescu; Adina Crețulescu; Dan Călinescu Mihai; poeta Eta Boeriu; ing. Eugenia Vlădescu; dr. I. Biller; Ella Ștefănescu (Rakossy) la 95 de ani; Ana Soceanu; Viki Ionescu.

le combat

Directeur : Mihai Korné

21/11/84

NUMÉRO 27

TARIF D'ABONNEMENT ANNUEL		
En Francs Français :		En d'autres monnaies, le tarif est majoré des frais bancaires d'encaissement comme suit :
FRANCE	FRF 200	DEM 100 - CHF 90 - GBP 25
EUROPE	FRF 250	
Par avion :		
AFRIQUE	FRF 300	USD 45 ou équivalent
AMÉRIQUE DU NORD	FRF 300	USD 45 ou CAD 53
ISRAËL	FRF 300	SHEKEL 2560
AMÉRIQUE DU SUD	FRF 350	USD 51 ou équivalent
AUSTRALIE	FRF 350	DOLLAR AUSTRALIEN 60

125, Bureaux de la Colline - 92213 St-Cloud - France
Téléphone : (33-1) 602.29.29 - Téléc 270152F
Commission Paritaire N° 65481 - C.C.P. : 11 341 71 A Paris

RESOLUTION prise lors de la 5ème réunion des Rencontres démocratiques yougoslaves à Londres, les 29 et 30/09/1984, concernant la politique extérieure de la Yougoslavie.

«La politique mondiale» des dirigeants yougoslaves n'a rien de commun avec les dimensions, les intérêts et les aspirations de leur pays. Elle n'est motivée ni par des considérations nationales ni par la raison de l'Etat mais par des mobiles idéologiques. Ainsi, par exemple, chaque fois que les intérêts européens de la Yougoslavie s'opposaient à sa politique de «non-alignement», ils ont été sacrifiés à cette dernière. D'ailleurs, les gouvernants yougoslaves considèrent cette politique comme «leur contribution à l'internationalisme» comme un aspect de «la lutte de classes dans son contexte historique global». Cette politique «mondiale» se nourrit d'une idéologie, correspond à une certaine conception du monde et exprime les immenses ambitions d'un messianisme étranger. Il n'est pas possible que les dirigeants yougoslaves ne soient pas conscients du fait que la transformation du monde, à laquelle ils travaillent, ne peut être effectuée qu'au service exclusif de la politique de l'Union Soviétique dont, par ailleurs, ils partagent les buts ultimes. Le combat pour la victoire du communisme à l'échelle planétaire se réduit, en dernière analyse, au service du totalitarisme mondial.

Il est grand temps que l'opposition démocratique dans le pays et dans l'émigration s'élève contre la politique du faux non-alignement et qu'elle pose ouvertement la question d'une véritable neutralité de la Yougoslavie. La neutralité ne signifie en aucun cas l'indifférence envers les grands problèmes qui secouent le monde. Les peuples yougoslaves ont eu trop d'amères expériences au cours de leur histoire pour être indifférents au sort des peuples qui luttent pour leur liberté. Pour apprécier le rôle et la responsabilité des grandes puissances, ils ne peuvent avoir qu'un seul critère en refusant d'être serviteurs d'une idéologie totalitaire.

Il n'est guère douteux qu'une Yougoslavie neutre dans les Balkans et en Europe constituerait une contribution au renforcement de la paix sur notre continent. Les intérêts vitaux de la Yougoslavie requièrent une telle politique européenne qui conduirait à la liberté, à l'indépendance et à la solidarité des peuples européens transcendant la division de l'Europe.

La revendication d'une véritable neutralité de la Yougoslavie se situe dans le cadre de la lutte contre le monopole du Parti communiste non seulement sur le plan intérieur mais aussi sur celui de la politique extérieure. Le Parti communiste ne doit plus déterminer, de façon arbitraire et irresponsable, la position internationale de l'Etat. Personne n'a le droit de conduire notre pays et ses peuples à l'aventure au nom d'une certaine idéologie. En vérité, une Yougoslavie réellement neutre enlèverait au parti communiste son rôle de «fidérateur» devenant du même coup un facteur de cohésion dans les rapports mutuels des peuples yougoslaves.

Le combat pour la démocratie, pour une société des droits de l'homme et des libertés, est étroitement lié à la réalisation d'une véritable neutralité de la Yougoslavie.

ARRIERES PENSEES OCCIDENTALES

par Michel Korné

Nous nous rapprochons du 40ème anniversaire de Yalta en février 1985. Personne en Occident n'en est fière.

Les personnalités occidentales nient avoir abandonné l'Europe du Centre au communisme de la même manière que d'autres personnalités occidentales avaient nié avoir abandonné les Européens de l'Est qui vivaient en Union Soviétique au Bolchéviques, vingt ans auparavant. Dans leurs déclarations, ils vont même plus loin en affirmant que l'actuel division de l'Europe n'est pas appelée à durer.

Ce sont de bonnes nouvelles pour nous Européens du Centre et de l'Est (URSS).

Malheureusement le totalitarisme communiste est toujours là. Puissamment armé, sans merci, et absurde, le système soviétique est impressionnant - ce qui ne veut pas dire qu'il est fort. Il peut être destabilisé de l'intérieur.

Le processus est en route, il est lent et restera tel pendant un certain temps si l'on veut éviter la violence.

L'Occident a également son rôle à jouer afin d'atteindre le but final qui est celui de promouvoir la démocratie pluraliste dans une Europe librement unie. C'est le sujet du mémoire sur l'Europe Globale, élaboré par le Groupe de Paris, dont la première partie est publiée en page 2 de ce numéro.

Nonobstant leur soutien formel à l'idée de l'Europe unie, beaucoup d'Occidentaux ont des arrières pensées. L'une d'entre elles a été exprimée implicitement récemment par le Ministre des Affaires Etrangères italien quand il a mentionné sa réticence à l'égard du danger d'une résurrection du «pangermanisme». Alors que ce sujet est rarement soulevé afin d'éviter les réactions de la part des Allemands, c'est un fait indéniable que beaucoup de personnes dans d'autres pays ont le même sentiment.

A notre avis, maintenir la division de l'Europe afin d'éviter l'unification de l'Allemagne n'est pas la bonne réponse. Cela maintient la partie libre de l'Europe faible, cependant que l'on renforce l'Union Soviétique. Qui donc, parmi ceux qui craignent l'unité allemande, peut être sûr qu'un jour ou l'autre elle ne sera pas faite en partant de l'Est, avec le soutien soviétique ?

L'Europe Globale, qui incluerait tous les Européens du Centre et de l'Est (URSS) représente un moyen bien meilleur pour contrebalancer une influence prédominante des Allemands, si toutefois il y a lieu de craindre cette influence.

Les Polonais, les Russes et les Ukrainiens, les Roumains, les Yougoslaves et les Tchécoslovaques, forment ensemble une masse de 270 millions. Cela représente trois fois autant que tous les Européens de langue allemande. Ils ont besoin des Allemands comme ils ont besoin des autres Européens de l'Ouest, mais ils constituent également un contrepoids à toute tentative germanique de dominer l'Europe.

ADOPTION D'ENFANTS ROUMAINS

Le trafic des enfants roumains vendus les agents de Bucarest a fait à plusieurs reprises l'objet de mentions dans la presse s'agit des enfants abandonnés dont le nombre ne cesse de croître en Roumanie depuis l'avortement est sévèrement puni. Du fait de la misère générale, certaines mères sinon deux parents n'ont pas les moyens de nourrir, et encore moins de les élever. Recue par des orphelinats, les enfants sont proposés par des intermédiaires se trouvant en Occident aux couples désirant adopter des enfants. Les sommes demandées initialement sont l'ordre des dizaines de milliers de francs n'finissent par croître rapidement, car entre moment où le couple adoptif choisit l'enfant en Roumanie et celui où il peut l'emmener, le temps qui s'écoule est long, mois sinon des années, de formalités coûteuses entraînent des frais élevés auxquels s'ajoutent les voyages répétés en RSR, les cadeaux et dépenses exigés pour l'entretien de l'enfant adopté. Au fur et à mesure que le temps passe et qu'ils s'attachent à l'enfant, le désir des parents devient plus pressant et le moyen leur extorquer de nouvelles sommes d'argent plus aisées.

Si la presse a relativement peu parlé de cet abominable chantage organisé le régime de la RSR, c'est parce que familles adoptives sont généralement réticentes à fournir des témoignages par crainte représailles. Ce silence compréhensible toutefois de graves inconvénients. Récemment l'on s'est aperçu que certains enfants qui trouvaient en bonnes conditions physiques au choix, arrivaient dans leur pays d'adoption avec une croissance retardée psychiquement sinon physiquement dû à une alimentation défectueuse. Cela est d'autant plus révoltant que les parents avaient non seulement payé leur entretien mais également apporté force aliments lors de leurs voyages en Roumanie.

Pour remédier à ces pratiques, il faut que les Associations de familles adoptives qui existent dans certains pays, notamment en France, puissent envoyer leurs pédiatres pour procéder à des visites régulières des enfants qui se trouvent en RSR. A moins que ce ne soit l'Etat ou la Sécurité Sociale qui s'en chargent. Sommes toutes, ces enfants Roumains acquièrent la citoyenneté de leurs parents et à ce titre l'intérêt de leur pays d'accueil est indéniable.

Une MESSE OECUMENIQUE sera célébrée Dimanche 9 décembre 1984 à 11 heures l'Eglise Ukrainienne de Sainte Sophie, Boston - Esplanade (près de l'église de Sainte Trinité) 67000 Strasbourg, à l'initiative des Organisations Ukrainiennes de France.

L'INTERNATIONALE DE LA RESISTANCE organise les 5 et 6 décembre, de 10 h à 18 h 30 à l'Hôtel Scribe, rue Scribe, Paris 9ème un colloque sur le rôle de la désinformation dans le Monde moderne.

www.arhivaexilului.ro

L'année 1985 sera celle du 40ème anniversaire de la Conférence de Yalta et de la fin de la 2ème guerre mondiale.

Malgré les déclarations des chefs d'état occidentaux, Yalta reste le symbole de l'abandon au communisme totalitaire, des peuples de l'Europe du Centre et de l'Est. Les dirigeants communistes tel Jaruselski en Pologne se réfèrent aux conférences de Yalta et de Potsdam comme étant à l'origine de la division politique et territoriale actuelle de notre continent. D'autres gouvernements communistes encouragent la publication en Occident d'études décrivant la « trahison occidentale » et prouvant que l'actuelle politique est irréversible.

Leur objectif est de décourager l'espoir et de développer le sentiment de résignation parmi les peuples.

Notre groupe, composé d'Européens du Centre et de l'Est (URSS), considère que la résignation est destructrice pour nos nations et qu'elle est nuisible au Monde Libre. De ce fait, nous pensons que les gouvernements et parlements occidentaux ne devraient pas laisser passer les anniversaires de 1945 sans proclamer les principes de base d'une vraie politique européenne :

- Refus d'accepter la division permanente de l'Europe ;

- Volonté de l'unification libre de l'Europe basée sur des institutions démocratiques et pluralistes ;

- Soutien des démocraties américaines et européennes pour promouvoir la liberté en Europe du Centre et de l'Est (URSS) ;

- Un programme Occidental pour aider les peuples de l'Europe du Centre et de l'Est (URSS), une fois libérés, à résorber les disparités entre les deux parties de l'Europe ;

- La foi dans la liberté et la solidarité comme forces principales du progrès commun de l'humanité ;

Ces principes pourraient constituer la base d'une nouvelle politique occidentale. Fondée sur le soutien aux forces créatrices de l'Europe du Centre et de l'Est (URSS), cette politique peut offrir une alternative réaliste et pacifique au communisme. Dans le mémoire ci-joint nous développons certains points de cette politique.

Si l'Occident s'engage dans une telle politique, un échange continu d'idées peut s'établir avec les forces créatrices de l'Europe du Centre et de l'Est (URSS), y compris les Russes. Soutenu par des moyens techniques tels la radio et la télévision dont les émissions devront couvrir l'ensemble des territoires de l'Europe du Centre et de l'Est, cet échange d'idées peut fortement aider l'opinion publique qui est en train de se développer aussi bien en Union Soviétique qu'en Europe du Centre à promouvoir les changements pacifiques attendus.

Les principes énoncés dans cette lettre sont développés ci-dessous.

Refuser la division de l'Europe fera renaître l'espoir parmi les Européens du Centre (Albanais, Allemands de l'Est, Bulgares, Hongrois, Polonais, Roumains, Tchécoslovaques et Yougoslaves) et de l'Est (Arméniens, Biélorussiens, Estoniens, Géorgiens, Juifs, Lettons, Lithuaniens, Russes et Ukrainiens) qui veulent se libérer du communisme. Certains sont actuellement soumis à des pressions extérieures et les sentiments chauvins sont souvent attisés par les gouvernements communistes pour distraire l'attention de la crise interne. Toutes ces nations veulent disposer d'elles-mêmes et recouvrer leur liberté. La perspective de leur intégration dans une Europe unie, libre et démocratique, pourrait atténuer les antagonismes existants et réduire le danger de confrontation violente entre elles.

En effet, les antagonismes nationaux font naître la crainte d'un éventuel chaos si le

régime s'effondre. La peur du chaos sert à renforcer le communisme.

La volonté de l'unification libre de l'Europe doit être liée à des institutions démocratiques et pluralistes et au principe de l'autodétermination. Les limites de l'Europe sont vues différemment suivant qu'il s'agit d'Européens du Centre ou de l'Est, et suivant leur nationalité. Certains voudraient établir les frontières sur le Bug et le Dniestre, laissant en dehors de l'Europe un tiers des Européens, cependant que d'autres voudraient fixer les frontières sur les montagnes de l'Oural, abandonnant de larges territoires et les dizaines de millions d'Européens à l'Est de cette ligne.

Le concept de l'Europe Globale considère qu'aucune frontière ne doit être tracée d'avance. Les nations de l'Europe du Centre et de l'Est devront décider par elles-mêmes et librement si elles veulent ou non rejoindre l'Europe. Nous sommes confiants que toutes le feront.

L'Europe Globale, avec une population de 750 millions d'Européens, serait par elle-même une puissance suffisamment forte non seulement pour décourager toutes agressions mais également pour déterminer d'autres peuples à s'engager dans une évolution vers la démocratie. Les dangers actuels de conflits militaires sont principalement dus à la politique agressive inhérente aux régimes totalitaires communistes. Une Europe Globale, démocratique, libre, forte et pacifique, agissant de concert avec les démocraties américaines, serait un facteur de paix dans le monde.

De même les conflits entre les nationalités européennes concernant leurs frontières et qui subsistent toujours en Europe du Centre aussi bien que de l'Est sous le régime communiste, peuvent être dépassés dans le cadre d'une Europe Globale basée sur la démocratie pluraliste, les élections libres, les droits de l'homme et l'autodétermination.

C'est pourquoi, le refus de toute dictature ou gouvernement totalitaire, et l'adhésion aux principes ci-dessus, est une condition préalable pour chaque nation qui veut faire partie de l'Europe Globale.

Le soutien des démocraties américaines et européennes pour promouvoir la liberté en Europe du Centre et de l'Est (URSS), constitue une nécessité.

Tous ces pays de l'Europe du Centre et de l'Est ont l'expérience aliénante du communisme qui dure depuis 67 ans en Union Soviétique et depuis 40 ans dans les autres pays. Cette expérience totalitaire est destructrice et risque de peser lourd sur leur avenir. C'est pourquoi, des liens étroits et constants avec les démocraties occidentales seraient un contrepoids précieux et d'autant plus efficaces qu'il existe déjà de nombreux liens personnels et familiaux entre les Européens du Centre et de l'Est, et les Européens de l'Ouest ainsi que les Américains et Canadiens ayant la même origine.

Ces liens avec les démocraties américaines sont également nécessaires pour éviter certaines erreurs majeures. L'une d'entre elles c'est la manière dont les relations économiques se sont développées entre l'Europe Occidentale et celle du Centre et de l'Est.

Par comparaison au plan Marshall qui a aidé à reconstruire l'Europe Occidentale après la 2ème guerre mondiale et à créer un partenaire économique riche, les crédits accordés par les gouvernements occidentaux aux Etats communistes ont été un échec. Ils n'ont pas permis de développer un marché cependant que les dettes accumulées imposent de grands sacrifices aux populations même si elles ne seront probablement jamais remboursées.

Un programme occidental pour aider les peuples de l'Europe du Centre et de l'Est

(URSS) à élever leur niveau de vie sera indispensable le jour où ils se seront libérés du communisme.

Une politique de l'Europe Globale devrait exprimer dès maintenant la volonté d'aider ces peuples pour apaiser les appréhensions possible des Européens du Centre et de l'Est (URSS), quant aux conséquences économiques et sociales de l'effondrement du communisme. En effet, l'étatisme a créé un sentiment de sécurité parmi tous ceux qui tout en vivant mal, trouvent la garantie de l'emploi et d'un revenu, même s'il est très bas. La perspective d'une aide occidentale encouragerait le changement.

Une aide semblable, requiert les moyens conjoints de l'Europe Occidentale et de l'Amérique du Nord. Elle devra être plus élaborée et diversifiée que ne l'était le plan Marshall conçu pour des pays qui disposaient d'une infrastructure développée.

L'aide devra fournir des biens de consommation en même temps que les outillages nécessaires à leur fabrication sur place car il serait impossible d'alimenter à long terme ce marché de 450 millions de consommateurs uniquement de l'extérieur. Il faudra aussi construire des routes, des logements et des usines, et moderniser l'équipement des hôpitaux, des écoles et universités et fournir les moyens de transport, information et communication, qui rendent ce marché accessible et permettent aux productions locales de trouver des débouchés dans toute l'Europe.

Les centaines de millions d'Européens du Centre et de l'Est (URSS) qui s'épuisent actuellement dans les entreprises gigantesques mais improductives de l'Economie Planifiée communiste, trouveront une raison à leur travail et une perspective dans leur vie, cependant qu'un énorme débouché d'offre à l'Occident.

Une ère de prospérité s'ouvrira pour l'Europe et l'Amérique du Nord, qui pourra entraîner également les autres continents.

Il sera plus difficile de rapprocher les structures sociales de l'Europe du Centre et de l'Est de celles de l'Occident. Le communisme a développé une société dans laquelle la paysannerie prostrée et une classe ouvrière contrôlée de près, sont dirigés par une bureaucratie inefficace mais obéissante composée de membres du parti, de la police et de l'armée.

Ces structures ne sont guère celles d'une société libre ni d'une économie moderne. Il faudra reconvertir des gens ayant une formation inadéquate et une mentalité dirigiste pour les rendre aptes à la libre entreprise et à la concurrence. Cela entraînera des mutations accélérées non sans dangers. Libérés des contraintes de l'économie étatique, certains seront tentés d'abuser des possibilités de la libre entreprise. Le manque de capitaux favorisera ceux qui pourront les réunir ou les obtenir de l'étranger.

Pour éviter une croissance économique sauvage et des iniquités sociales outrageantes, il sera nécessaire de réglementer aussi bien les investissements étrangers que locaux.

En dépit des obstacles dus à l'héritage totalitaire, l'Europe du Centre et de l'Est est la partie du Monde qui peut le mieux mettre en valeur l'aide occidentale. Si cette aide n'est pas toujours donnée de bons résultats dans le pays du Tiers Monde, cela était dû à la différence de civilisation qui les séparait de l'Occident. Cette différence n'existe point entre les Européens du Centre et de l'Est et les Occidentaux. Les différences se limitent aux moyens et non pas aux conceptions de vie. Les Européens du Centre et de l'Est (URSS) ont des ouvriers spécialisés, des techniciens de haut niveau ou des scientifiques. Il ne leur manque que les moyens pour travailler, étudier et expérimenter.

L'Europe du Centre et de l'Est n'est pas seulement un énorme marché potentiel, c'est aussi un potentiel énorme de créativité.